

[Per Hækkerup.]

der var jo ikke noget i vejen med produktionen, der var jo ikke noget i vejen bortset fra en lille periode, hvor udenlandske konjunkturer gav os en noget lavere beskæftigelse eller rettere en lidt større arbejdsløshed; der var jo ikke noget i vejen med vores eksport, og det var ikke det, jeg troede vi skulle diskutere, det var ikke det, jeg troede regeringen ville lave om på, da den kom til. Nej, det var valutaproblemerne, det var prisproblemerne, det var renteproblemerne, der var de afgørende. Og dér vil jeg da gerne sige til finansministeren, ja, også til de øvrige regeringsmedlemmer, at netop for ikke at blive beskyldt for kun at være negativ, for at stå her og kritisere regeringen for noget, som den måske selv ville føle det var uberettiget den blev kritiseret for, tog jeg 2 citater, nemlig et citat fra en kronik i Politiken af professor Kjeld Philip, der var meget hård i sin kritik af det, der var sket, af det, regeringen ikke havde opnået, af de skuffelser, regeringen havde forårsaget, og et citat fra finansministeren, og jeg synes dog lige, finansministeren skulle have det igen. Finansministeren måtte erkende, at det ikke var blevet bedre, og finansministeren sagde: vi håber at nå resultater, inden vi skal konfronteres med vælgerne.

Det er ikke mig, der har sagt, at regeringen ikke opnåede resultater, det er finansministeren, og det er den tidligere radikale finansminister og økonomiminister, der har sagt det. Og jeg føler mig naturligvis altid i godt selskab med finansministeren og selvfølgelig ikke mindre med den tidligere finansminister.

Jeg vil gerne over for det, statsministeren tog frem som et område, hvor vi havde været helt urimelige, nævne spørgsmålet om den kommunale udligning, om byrdefordelingen. Det er rigtigt, at man her for ganske nylig fik vedtaget et tillæg til byrdefordelingsordningen. Vi undlod at stemme, må jeg måske erindre om, og vi gjorde det med den udtrykkelige motivering, at de principper og de synspunkter, der lå til grund for den måde, hvorpå fordelingen foregik, kunne vi ikke tiltræde. Det er ikke på grund af tidmangel, at regeringen ikke har nået at udarbejde et ordentligt forslag, og regeringen ved da også, at der i det udvalg, der behandlede lovforslaget, kom en henvendelse fra Dan-

marks Kommunalforening, hvori man rettede en meget hård kritik imod den form for udligning, der her gennemførtes, hvor man efter et generelt synspunkt sondrede imellem fattige og rige kommuner og lod de rige kommuner betale til de fattige; fra Danmarks Kommunalforenings side fandt man det — og det finder vi også — uheldigt, at man på den måde begynder at sortere kommunerne i stedet for at opstille andre grundlag end blot et skatteudskrivningsgrundlag, derunder også et udgiftsgrundlag, som vi har foreslået det; det ville have været muligt at gøre det i den tid, der var til rådighed, men det gjorde man altså ikke. Jeg håber meget, at regeringen besinder sig, når nu det tredje og måske fjerde skridt i den kommunale byrdefordelingsordning kommer.

Så fik jeg læst og påskrevet af statsministeren, mener han da sikkert selv, i spørgsmålet om episoden, hvad angår realkredit. Jeg skal ikke pensle det nærmere ud, men når statsministeren siger, det var den lille politik, må jeg da sige, at vi blev præsenteret for et forslag til en ændret formulering på et område, der var afgørende for os. Og det var under indtryk af, at vi måtte fastholde det, vi var blevet enige om, at denne ændrede formulering blev trukket tilbage. Det er rigtigt, at på et enkelt andet punkt var der spørgsmål om en tydeliggørelse. Men jeg mener, det var en uheldig skikkelse, statsministeren dér påtog sig.

Så siger statsministeren, at jeg læser aviser, og det må jeg bekende at jeg gør, og statsministeren mener næsten at kunne behjælp mig, at jeg oven i købet tager hensyn til, hvad der står i aviserne. Det håber jeg statsministeren også vil hitte på at gøre en dag; det lader da i hvert fald til, at han har taget hensyn til, hvad der står i Politikens leder i dag, det plejer han vist ellers ikke at gøre. Jeg mener, Politikens leder i dag er kortsynet og urigtig i sin vurdering; jeg kan altså også læse aviser kritisk.

Men jeg takker for interessen for vort forslag, som det er udformet, og jeg vil gerne sige til både statsministeren og økonomiministeren, at det, der er hensigten med vort forslag, som jeg prøvede på at sige det i første omgang, er at supplere den politik, som regeringspartierne har ført, med en, vi kan bruge dette kedelige fremmedord: selektiv anbringelse af de for knappe kapitaler. Vi